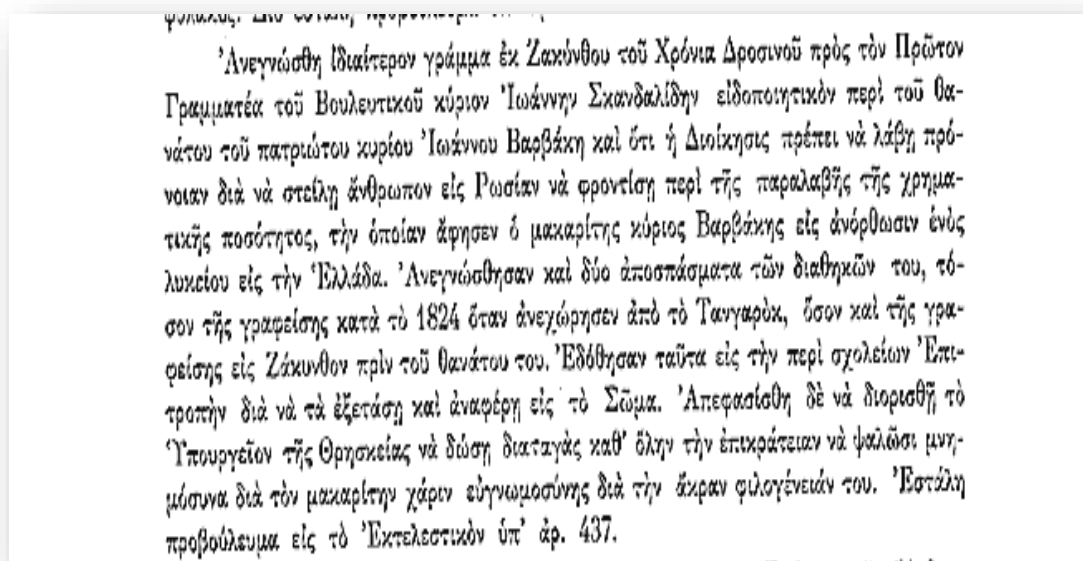

**«νά ψάλωσιν μνημόσυνα
γιά τόν μακαρίτην τοῦτον πατριώτην»**

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΗ ΜΗΝΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΡΒΑΚΗ

Ο θάνατος του Ιωάννη Βαρβάκη ανακοινώνεται στη συνεδρίαση του Βουλευτικού Σώματος στο Ναύπλιο στις 26 Φεβρουαρίου 1825 με την ανάγνωση επιστολής του εκ Ζακύνθου Χρόνια Δροσινού προς τον Πρώτον Γραμματέα του Βουλευτικού Ιωάννη Σκανδαλίδη, «είδοποιητικόν περί τοῦ θανάτου τοῦ πατριώτου κυρίου Ἰωάννην Βαρβάκη».

Στην επιστολή ενημερώνεται η Διοίκηση ότι θα πρέπει να φροντίσει για την παραλαβή του ποσού στη Ρωσία που άφησε «ὁ μακαρίτης κύριος Βαρβάκης εἰς ἀνόρθωσιν ἑνός λυκείου εἰς τήν Ἑλλάδα». Στη συνέχεια διαβάζονται δύο αποσπάσματα από τις διαθήκες που άφησε ο Ιωάννης Βαρβάκης, της πρώτης, την οποία συνέταξε στο Τανγαρόκ (22.05.1824), και της δεύτερης, την οποία συνέταξε στη Ζάκυνθο (10/22.01.1825). Οι διαθήκες κατατίθενται «εἰς τήν περί τῶν σχολείων Ἐπιτροπήν», για να τις εξετάσει και να κάνει στη συνέχεια την αναφορά της στο Σώμα. Παράλληλα αποφασίζεται να δώσει το Υπουργεῖο της Θρησκείας διαταγή να ψαλοῦν μνημόσυνα για τον Ιωάννη Βαρβάκη «καθ' ὅλην τήν ἐπικράτειαν, χάριν εὐγνωμοσύνης διά τήν ἄκραν φιλογενεῖάν του».

Γ' Βουλευτική Περίοδος (1824-1826), Πρακτικά του Βουλευτικού Σώματος, Συνεδρίαση 26.2.1825, τομ. 7, Αρχεῖα της Ελληνικῆς Παλιγγενεσίας, Ψηφιακὴ Βιβλιοθήκη της Βουλῆς των Ελλήνων.

Την ἐπόμενη ἡμέρα, 27 Φεβρουαρίου 1825, το Βουλευτικὸ Σώμα στέλνει στο Ἐκτελεστικὸν ἐπιστολή για την τέλεση μνημοσύνων σε ὅλες τις ἐκκλησίες της ἐπικράτειας στη μνήμη του πατριώτη Ιωάννη Βαρβάκη:

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ἐκτελεστικόν

Ἔχει χρέος ἀπαραίτητον ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις νὰ τιμᾷ τοὺς ἐνάρετους καὶ φιλογενεῖς πολίτας, οἱ ὅποιοι συνεισέφερον εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἔθνους καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτοῦ πρόοδον. Τιοῦτος ἐγρημάτισεν ὁ μακαρίτης Ἰωάννης Βαρβάκης, ὅστις ἐκτός τῶν ἄλλων πρὸς τὸ Ἔθνος εὐεργεσιῶν ἐπρόσφερεν ἐσχάτως καὶ ἰκανὴν ποσότητα χρημάτων πρὸς σύστασιν ἑνὸς Κεντρικοῦ Σχολείου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς ἄλλην ἐποχὴν τὸ Ἔθνος θέλει τὸν τιμᾶσαι ἀξίως τῶν εὐεργεσιῶν του χάριν εὐγνωμοσύνης. Πρὸς τὸ παρὸν ὅμως τὸ Βουλευτικὸν προβάλλει πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν νὰ διαταχθῇ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Θρησκείας νὰ διορίσῃ ὅλας τὰς κατὰ τὴν ἐπικρατίαν ἐκκλησίας νὰ ψάλλωσι μνημόσυνα διὰ τὸν μακαρίτην τοῦτον πατριώτην.

Τῆ 27 Φεβρουαρίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ

Ὁ Πρόεδρος

Πανούτζος Νοταρᾶς

Ὁ Β' Γραμματεὺς

Γ' Βουλευτικὴ Περίοδος (1824-1826), Προβουλευμάτα καὶ λοιπὰ ἐξερχόμενα ἐγγράφα του Βουλευτικοῦ Σώματος, τομ. 8 σελ 150, Αρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, Ψηφιακὴ Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων.

Το σχολεῖο μας κάθε χρόνο τιμᾷ τον ευεργέτη του με επιμνημόσυνη δέηση, κατάθεση στεφάνου στον ανδριάντα του στο Ζάππειο και εκδήλωση μνήμης και τιμῆς ἀπὸ τους μαθητές και καθηγητές. Τιμᾷ τον «ἐνάρετο και φιλογενὴ πολίτη», ο οποίος με την προσφορά του συνεισφέρει μέχρι σήμερα με τη λειτουργία του σχολείου, του οποίου αὐτός ἔθεσε τα θεμέλια, « εἰς τὴν εὐτυχίαν του Ἔθνους και εἰς τὴν πολιτικὴν και ἠθικὴν αὐτοῦ πρόοδον».

Ἑλενα Γκίκα, φιλόλογος.